15/11/2018

Η ιστορική Ι.Μονή Βιτόβνιτσα

/ Ιερές Μονές / Πατριαρχείο Σερβίας

Η Ιερά Μονή Βιτόβνιτσα ή μοναστήρι της Βιτόβνιτσας είναι σέρβικο ορθόδοξο μοναστήρι, που ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη του Μπρανίτσεβου, Ιερά Μητρόπολη της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η εκκλησία του μοναστηριού είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου.

Το μοναστήρι βρίσκεται στα νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας της Σερβίας, το Βελιγράδι, και απέχει από αυτήν περίπου 120 χιλιόμετρα

Το μοναστήρι χτίστηκε από τον Σέρβο Άγιο βασιλιά Στέφανο – Μιλούτιν Νέμανιτς, το 1291, ως ευχαριστήριο δώρο στον Θεό μετά την νίκη του εναντίον των επαναστατών, που είχαν οχυρωθεί σε απόσταση δέκα χιλιομέτρων από τη σημερινή θέση του μοναστηριού, των Ντρμαν και Κούντελιν .

Ο Ντρμαν και ο Κούντελιν είχαν μετατρέψει την επαρχία του Μπράνιτσεβου σε φωλιά ληστών και από εκεί επιτίθονταν σε όλες τις γειτονικές περιοχές των οποίων κυβερνήτες ήταν ο αδερφός του βασιλιά Μιλούτιν, ο βασιλιάς Ντραγκούτιν

και ο βασιλιάς της Ουγγαρίας, ο Βλάδισλαβ

Πρώτοι που προσπάθησαν να τους εξοντώσουν ήταν οι Ούγγροι, οι οποίοι το 1285 επεχείρησαν να τους εξολοθρεύσουν, αλλά δεν το επέτυχαν. Στη συνέχεια ο Σέρβος βασιλιάς Ντραγκούτιν προσπάθησε μόνος του να τους νικήσει, αλλά απέτυχε.

Î□ ÎµÎ¹ÎºÏ□Î½Î± Î¯Ï□Ï□ Ï□ÎµÏ□Î¹Î-Ï□ÎµÎ¹: Ï□Ï□Î±Î¯Î¸Ï□Î¹ÎµÏ□ Î´Ï□Î±Ï□Ï□Ï□Ï□Î¹Ï□Ï□Ï□ÎµÏ□ ÎºÎ±Î¹ Ï□Ï□Ï□

Image not found or type unknown

Τελικά, ο Σέρβος βασιλιάς Ντραγκούτιν ζήτησε βοήθεια από τον αδερφό του, τον Μιλούτιν και με ενωμένες τις δυνάμεις τους επέτυχαν να διαλύσουν την αντίσταση των Ντρμαν και του Κούντελιν. Κατάφεραν να τους εξοντώσουν, να κατακτήσουν την περιοχή του Μπράνιτσεβου και να τη θέσουν στη κυριαρχία των Σέρβων.

Ως ένδειξη ευχαριστίας στον Θεό, λόγω της νίκης εναντίον των επαναστατών, ο Άγιος βασιλιάς Μιλούτιν έχτισε το μοναστήρι της Βιτόβνιτσας.

Ο Μιχάηλο Ρίζνιτς σε σχετικό ιστορικό, αρχαιολογικό βιβλίο, που εκδόθηκε το 1888, γράφει: « Ο βασιλιάς Μιλούτιν ίδρυσε το μοναστήρι της Βιτόβνιτσας μετά από νικηφόρα μάχη, το 1291. Την χρονική εκείνη περίοδο, είχαν ξεσηκωθεί εναντίον του Σέρβου βασιλιά, του Ντραγκούτιν, του αδερφού του, του Μιλούτιν, δύο επαναστάτες ο Ντρμαν και ο Κούντελιν. Ο βασιλιάς Μιλούτιν συγκέντρωσε στρατό και λόγω της ισχυρής στρατιωτικής του δύναμης νίκησε τους Τάταρους. Επέτυχε τέτοια νίκη που το ποτάμι Μλάβα κοκκίνησε…» Αρκετά στοιχεία μπορούμε να βρούμε για το μοναστήρι της Βιτόβνιτσας σε σέρβικες και σε τούρκικες πηγές του 16ου αιώνα.

Î□ ÎµÎ¹ÎºÏ□Î½Î± Î¯Ï□Ï□Ï□ Ï□ÎµÏ□Î¹Î-Ï□ÎµÎ¹: Î¿Ï□Ï□Î±Î½Ï□Ï□, Ï□Ï□Î½Î½ÎµÏ□Î¿, Î´Î-Î½Ï□Ï□Ï□Î¿ ÎºÎ±Î¹ Ï□Ï□Î±Î¯Ï□Î¹

Image not found or type unknown

Σύμφωνα με τουρκική απογραφή πληθυσμού, το 1527 στο μοναστήρι ζούσαν δύο μοναχοί. Επίσης το 1537 σύμφωνα πάλι με τουρκική απογραφή πληθυσμού στο μοναστήρι ζούσαν τρεις μοναχοί. Αναφέρεται επίσης πως το μοναστήρι εκείνη την εποχή πλήρωνε μεγάλους φόρους, κάτι που πιθανόν σημαίνει ότι βρισκόταν σε καλή οικονομική κατάσταση. Σύμφωνα πάλι με τουρκική απογραφή πληθυσμού, το 1578 στο μοναστήρι ζούσαν έξι μοναχοί.

Î□ ÎµÎ¹Îº□Î½Î± Î¯□□□ □ÎµÎ□Î¹Î-□ÎµÎ¹: 1 Î¬□Î¿Î¼Î¿, □□Î-ÎºÎµÎ□Î±Î¹ ÎºÎ±Î¹ ÎµÎ□□□ÎµÎ□Î¹Îº□□ □□□Î¿

Image not found or type unknown

Το φημισμένο Ευαγγέλιο της Βιτόβνιτσας που σώζεται ως σήμερα χρονολογείται στον 16ο αιώνα.Οι σημειώσεις των βιβλίων του ίδιου του μοναστηριού αποτελούν πηγές για την ιστορία του μοναστηριού της Βιτόβνιτσας κατά τον 17ο αιώνα. Στη πρώτη σελίδα ενός βιβλίου του μοναστηριού (που εκδόθηκε το 1620) που βρίσκεται στη Βιβλιοθήκη του Κιέβου αναφέρεται: « Αυτό το βιβλίο το χαρίζω εγώ, ο Ιερομόναχος Νικηφόρος στο μοναστήρι της Βιτόβνιτσας» .

Î□ ÎµÎ¹Îº□Î½Î± Î¯□□□ □ÎµÎ□Î¹Î-□ÎµÎ¹: Î¿□□Î±Î½□□ ÎºÎ±Î¹ □□Î±Î¯Î¸Î¹Îµ Î´□Î±□□Î·□Î¹□Î·□ÎµÎ□

Image not found or type unknown

Μετά τον πόλεμο της Τουρκίας με την Αυστρία το μοναστήρι της Βιτόβνιτσας ερήμωσε. Το 1690 οι μοναχοί κατευθύνθηκαν προς την βορινή πλευρά του Δούναβη με σκοπό να βρουν καταφύγιο σε διάφορους τόπους. Οι περισσότεροι από αυτούς κατέφυγαν στο μοναστήρι Μπεσένοβο, μοναστήρι που βρίσκεται στο βουνό Φρούσκα Γκόρα, φέρνοντας μαζί τους το Ευαγγέλιο της Βιτόβνιτσας και τα υπόλοιπα άγια αντικείμενα, τα οποία απογράφηκαν και τοποθετήθηκαν ξεχωριστά από την υπόλοιπη περιουσία του μοναστηριού Μπεσένοβο. Ανάμεσα τους ήταν και το φημισμένο ποτήριο της Βιτόβνιτσας.Το 1946, στο άδειο και καμένο μοναστήρι με απόφαση της τότε υπεύθυνης εκκλησιαστικής εξουσίας , στάλθηκε ο ιερομόναχος Χρυσόστομος Πάΐτς ως Ηγούμενος. Κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες και κυριολεκτικά χωρίς στέγη πάνω από το κεφάλι του, ο Ιερομόναχος Χρυσόστομος άρχισε εκ νέου να ανακαινίζει το μοναστήρι. Ήταν πραγματικό κατόρθωμα το γεγονός ότι το μοναστήρι και η αδελφότητα επιβίωσαν μέσα στις ιδιαίτερα δύσκολες για τους χριστιανούς στιγμές της άθεης Γιουγκοσλαβίας.

Το 1955, ο Άγιος Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας επέστρεψε από το Κοσσυφοπέδιο στον γενέθλιο τόπο του, στην επαρχία Μπράνιτσεβο και έγινε Ηγούμενος του μοναστηριού Γκόρνιακ, μοναστήρι το οποίο βρίσκεται κοντά στο μοναστήρι της Βιτόβνιτσας. Ο Άγιος Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας εκτός από την ανακαίνιση του μοναστηριού Γκόρνιακ βοήθησε στην ανακαίνιση του μοναστηριού της Βιτόβνιτσας του οποίου αργότερα έγινε Ηγούμενος.

Με την προσπάθεια όλων των μεταπολεμικών Ηγουμένων της : του Χρυσόστομου Πάιτσιτς, του Θεόδωρου Άρσιτς, του Θαδδαίου Στραμπούλοβιτς, του Λάζαρου Ράνκοβιτς, το μοναστήρι προόδευσε και ανακαινίστηκε μερικώς παρ’ όλες τις τεράστιες ζημιές και καταστροφές, που υπέστη κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του εικοστού αιώνα.